

عنوان مقاله:

ساختار بنگاه داری و رفتار بازده سهام: شواهدی از بورس اوراق بهادار تهران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات مالی، دوره 21، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

محمدرضا فرج پور بی بالان - دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه استکهلم، استکهلم، سوئد

فرشاد فاطمی - استادیار گروه اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

علی ابراهیم نژاد - استادیار گروه اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: سهام داری هرمی و ضربداری یکی از پدیده های رایج در بازارهای درحال توسعه است که از یک سو به سهامدار امکان می دهد با داشتن سهم مشخصی از جریان نقدی یک شرکت، کنترل بیشتری روی آن شرکت به دست آورد و به عبارت دیگر، حق رای سهامدار از حق جریان نقدی (مالکیت) وی پیشی بگیرد. از سوی دیگر، در صورت ضعف بازارها و نهادهای مالی شرکت ها می توانند با ایجاد روابط سهام داری با سایر شرکت ها، بر مشکلات ناشی از ضعف بازار مالی و دسترسی به منابع مالی فایق آیند. این پژوهش به بررسی اثرات ساختار سهامداری هرمی و ضربداری در بازار سهام ایران می پردازد. روش: این پژوهش ابتدا با استفاده از داده های ترکیب سهامداری شرکت های حاضر در بورس تهران و فرابورس ایران، شبکه های بنگاه داری در ایران را با سه تعریف مدیریتی، سهامداری و مالکیتی شناسایی کرده و سپس به بررسی رابطه میان عضویت در یک شبکه با هم زمانی بازده سهام شرکت ها می پردازد. یافته ها: یافته ها نشان می دهد بیش از ۴۰ درصد شرکت های مورد بررسی در شبکه های بنگاه داری هستند و رابطه مثبت و معناداری بین عضویت در هر یک از شبکه ها با هم زمانی بازده با سایر شرکت های هم شبکه وجود دارد. همچنین با افزایش فاصله دو شرکت در یک شبکه بنگاه داری، هم زمانی بازده آنها کاهش می یابد. نتیجه گیری: با توجه به یافته ها می توان نتیجه گرفت که وجود رابطه سهامداری و مالکیتی میان شرکت ها می تواند از طریق اشتراک در تصمیمات میان این شرکت ها، باعث ایجاد حرکت هم سو در بازده سهام آنها شود.

کلمات کلیدی:

شبکه بنگاه داری، سهامداری ضربداری، سهامداری هرمی، هم زمانی بازده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1394919>

